

שלום לכולם,

אני הודיה, למי שלא מכיר ☺. בוגרת בית-הספר גאולה 2020. למדתי כאן מאז שהייתי בכיתה ט'. כשנכנסתי לפה באתי ממקום שלא האמינו בי, והייתי במסגרות שהעיפו אותי. אבדה לי האמונה בעצמי. ברגע שבאתי לכאן הרגשתי תחושה של בית ושהגעתי למקום הנכון. כשהכרתי את האנשים והם האמינו בי, התחלתי להכיר ביכולות שלי וללמוד על המסוגלות שלי לעשות כל מה שאני רק רוצה לעשות. לאט לאט התחלתי גם להאמין בעצמי. המקום הזה גרם לי להבין חלק עיקרי מהדברים החשובים בחיים: כבוד, הדדיות, הערכה וביחד. כי בסופו של דבר ביחד מגיעים לתוצאות הרבה יותר טובות. לא תמיד הבנתי את זה. בתקופה שלי כאן התמודדתי הרבה פעמים לבד עם דברים. לא הייתי משתפת ולא הייתי פתוחה, וזה גרם לי לקושי רב בתקשורת בין-אישית עם אנשים. לאט לאט בחרתי להיות קשובה, להיעזר ולהבין שרוצים בטובתי, ולגמרי בחרתי באנשים הנכונים שיהיו סביבי ואיתי.

בשנה האחרונה שלי בבית-הספר עברתי עליות וירידות, גם בלימודים וגם ברמה האישית. היו לי כמה חודשים שלא הגעתי, ובטח שלא חשבתי שאצא מפה עם בגרות מלאה. בחרתי לעשות שינוי עם עצמי קודם כל, כי רציתי בטובתי ובטובת העתיד שלי. סיימתי עם בגרות מלאה ו-12 שנות לימוד, הנחיתי את טקס הסיום בגאווה גדולה לייצג את בית הספר, ויותר מזה, עשיתי את זה בשמחה ובאהבה.

המקום הזה גרם לי להבין שלהיות במסגרת זה לא כזה נורא. ולהפך, זה אפילו נותן איזון. התגייסתי לפני שנה, מוכרת בצה"ל בתור חיילת בודדה. גם בצבא עברתי לא מעט, אבל ברגע שמגיעים למקום הנכון עם האנשים הנכונים – הכל מרגיש הכי טבעי שיש. למרות הקושי במסגרת הלא-פשוטה הזאת, ידעתי שלעולם אני לא אוותר לעצמי ואסיים גם צבא בגאווה. לחזור לכאן הערב, ובכל זמן אחר, מחזיר אותנו אחורה לרגעים היפים, הטובים והמורכבים שהיו לנו פה ומסכם תהליך שכל אחד מאיתנו עבר בשנים האחרונות. ואני בטוחה שלא היה פשוט לאף אחד מכם.

אני רוצה לאחל לכם שתמיד תשאפו להכי טוב עבורכם והכי טוב בשביל העתיד שלכם. **מגיע לכם שיהיה לכם טוב, ואל תשכחו את זה לרגע.** אתם לגמרי ראויים לזה.

תודה לכולם ☺